

2059**USTAWA**

z dnia 20 grudnia 2002 r.

o organizacji niektórych rynków rolnych.

Art. 1. Ustawa określa zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie:

- 1) zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż,
 - 2) udzielania pomocy finansowej dla producentów zbóż, roślin oleistych, w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, lnu i konopi uprawianych na włókno,
 - 3) udzielania pomocy finansowej dla pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „przetwórcami”, oraz osób traktowanych jako przetwórcy,
 - 4) udzielania pomocy finansowej dla producentów chmielu,
 - 5) udzielania pomocy finansowej dla producentów surowca tytoniowego,
 - 6) obsługi Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego
- określonych przepisami Unii Europejskiej, wymienionymi w załączniku.

Art. 2. 1. Zadania w zakresie zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, przewidziane w przepisach Unii Europejskiej dla agencji interwencyjnej, realizuje Agencja Rynku Rolnego, zwana dalej „Agencją”.

2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Agencja prowadzi w szczególności:

- 1) zakup i sprzedaż interwencyjną zbóż;
- 2) wykaz przedsiębiorców, z którymi zawarła umowy o przechowywanie zboża, zakupywanego w ramach działań interwencyjnych;
- 3) wykaz laboratoriów dokonujących oceny jakości zboża, zakupywanego w ramach działań interwencyjnych;
- 4) kontrole w zakresie ilości i jakości zboża, objętego zakupem lub sprzedażą interwencyjną, oraz warunków jego przechowywania.

3. Oferta sprzedaży zboża jest składana na formularzu udostępnionym przez Agencję.

Art. 3. 1. Agencja przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 4, zgodnie z przyjętym i zatwierdzonym przez Prezesa Agencji planem kontroli.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, na zlecenie Prezesa Agencji może przeprowadzać Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Imienne upoważnienie do przeprowadzania kontroli wydaje Prezes Agencji lub dyrektor oddziału terenowego Agencji, a w przypadku kontroli przeprowadzanej na zlecenie Agencji przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych — Główny Inspektor Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych lub wojewódzcy inspektorzy inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli, miejsce i zakres kontroli oraz podstawę prawną do jej przeprowadzenia.

5. Przed rozpoczęciem kontroli osoba upoważniona do jej przeprowadzenia jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.

6. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:

- 1) wstępu do magazynów, w których przechowywane jest zboże zakupione w ramach działań interwencyjnych;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli;
- 5) pobierania próbek zboża do badań.

7. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.

Art. 4. 1. Do działalności prowadzonej przez Agencję na podstawie ustawy nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie dotyczącym ochrony konkurencji.

2. Do działalności, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 5. 1. W zakresie udzielania pomocy finansowej Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwana dalej „Agencją Restrukturyzacji”, realizuje zadania, o których mowa w art. 1 pkt 2—6, przewidziane w przepisach Unii Europejskiej, dotyczące dopłat:

- 1) bezpośrednich z tytułu uprawy zbóż, roślin oleistych, w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, chmielu oraz lnu i konopi uprawianych na włókno, zwanych dalej „dopłatami do upraw”;
 - 2) bezpośrednich z tytułu odłogowania gruntów, zwanych dalej „dopłatami do odłogowania”;
 - 3) do surowca tytoniowego, zwanych dalej „dopłatami do tytoniu”;
 - 4) do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „dopłatami do przetwarzania”.
2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Agencja Restrukturyzacji w szczególności:
- 1) wypłaca dopłaty do upraw, dopłaty do odłogowania, dopłaty do tytoniu oraz dopłaty do przetwarzania;
 - 2) dokonuje wpisu do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej przetwarzanej na włókno;
 - 3) prowadzi kontrole w zakresie zasadności przyznawania i wypłacania dopłat, o których mowa w ust. 1.
- Art. 6.** 1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji wydaje decyzje administracyjne w sprawach dopłat do:
- 1) upraw,
 - 2) odłogowania,
 - 3) tytoniu,
 - 4) przetwarzania
- przysługujących na podstawie przepisów Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku do ustawy.
2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.
- Art. 7.** W zakresie działania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego Agencja Restrukturyzacji realizuje zadania związane z obsługą tego funduszu.
- Art. 8.** 1. Dopłata do odłogowania może być wypłacona w przypadku, gdy grunty odłogowane są obsiane roślinami uprawnymi tworzącymi zwartą okrywę lub są utrzymane bez tej okrywy w formie czarnego ugoru.
2. Od dnia 15 lipca na gruntach odłogowanych mogą być uprawiane pod zbiory w roku następnym rośliny, których termin agrotechniczny siewu lub sadzenia przypada przed dniem 31 sierpnia.
3. Na gruntach odłogowanych dopuszcza się uprawianie na potrzeby własne gospodarstwa rolnego roślin, które mogą być wykorzystywane jako:
- 1) materiał opałowy do ogrzewania gospodarstwa rolnego;
 - 2) surowiec do produkcji energii elektrycznej lub biopaliw w gospodarstwie rolnym;
 - 3) surowiec do produkcji biogazu w gospodarstwie rolnym.
4. Zamiar uprawy roślin, o których mowa w ust. 2 i 3, powinien być zgłoszony we wniosku o przyznanie dopłat do odłogowania na formularzu udostępnianym przez Agencję Restrukturyzacji.
5. Agencja Restrukturyzacji przeprowadza kontrole w celu ustalenia, czy uprawiane rośliny zostały wykorzystane na cele, o których mowa w ust. 3.
- Art. 9.** 1. Agencja Restrukturyzacji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, zgodnie z przyjętym i zatwierdzonym przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji planem kontroli.
2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, mogą przeprowadzać, na zlecenie Prezesa Agencji Restrukturyzacji, inne jednostki organizacyjne.
3. Imieniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wydaje Prezes Agencji Restrukturyzacji lub dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, a w przypadku kontroli przeprowadzanej na zlecenie Agencji Restrukturyzacji przez pracowników innych jednostek organizacyjnych — organ upoważniony do reprezentowania tych jednostek.
4. Przed rozpoczęciem kontroli osoba upoważniona do jej przeprowadzenia jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.
5. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:
- 1) wstępu na grunty i do obiektów związanych ze skupem surowców;
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
 - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
 - 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli;
 - 5) pobierania próbek do badań.
6. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, może w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu zgłosić umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.
- Art. 10.** 1. Przetwórca może się ubiegać o dopłaty do przetwarzania, jeżeli zostanie wpisany do rejestru uznanych przetwórców, prowadzonego przez Agencję Restrukturyzacji.

2. Przetwórcą składa wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przetwórcy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy;
- 2) opis technologii przetwarzania słomy lnianej lub konopnej, z uwzględnieniem rodzajów uzyskiwanych włókien;
- 3) opis zakładu przetwórczego i urządzeń technicznych, którymi dysponuje przetwórcą; z podaniem szczegółowych danych dotyczących ich lokalizacji oraz specyfikacji technicznej obejmującej:
 - a) ilość zużywanej energii do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno — w kilowatogodzinach oraz maksymalne ilości słomy lnianej i konopnej, jakie mogą być przetworzone w zakładzie przetwórczym w ciągu godziny i roku — w tonach,
 - b) maksymalne ilości długiego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, jakie można wytworzyć w ciągu godziny i roku — w tonach,
 - c) ilość słomy lnianej lub konopnej — w tonach, które zużywa przetwórcą, aby uzyskać 100 kg poszczególnych rodzajów włókien;
- 4) opis pomieszczeń przechowalniczych, z uwzględnieniem ich lokalizacji i zdolności przechowalniczej — w tonach.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający tytuł prawny przetwórcy do nieruchomości, na terenie której będzie przetwarzana słoma lniana lub konopna;
- 2) zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego stwierdzające, że przetwórcą nie zalega z opłatami podatków i opłat;
- 3) informację o niekaralności przetwórcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów, wydaną na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym;
- 4) zaświadczenia wydane przez:
 - a) powiatowego komendanta państwowej straży pożarnej,
 - b) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego,
 - c) wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska — stwierdzające, że obiekty przeznaczone do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej spełniają wymagania określone w przepisach przeciwpożarowych, sanitarnych i ochrony środowiska;

5) oświadczenia o zobowiązaniu się do:

- a) oddzielnego przechowywania nabytej lub wyprodukowanej słomy lnianej lub konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopi włóknistych, z podziałem na produkcję w poszczególnych latach gospodarczych, obejmujących okresy od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego oraz z podziałem na poszczególne kraje członkowskie Unii Europejskiej,
- b) codziennego aktualizowania stanu magazynowego słomy lnianej lub konopnej oraz poszczególnych rodzajów włókien, w powiązaniu z dokumentacją księgową,
- c) powiadamiania dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę wnioskodawcy, o zmianach dotyczących danych zawartych w dokumentach, o których mowa w pkt 1—4,
- d) poddawania się kontrolom, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3.

5. Po dokonaniu kontroli w zakładzie przetwórczym i stwierdzeniu zgodności danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach ze stanem rzeczywistym, dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przetwórcy, wydaje decyzję administracyjną o wpisie przetwórcy do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia wpływu wniosku o wpis i nadaje mu numer.

6. Od decyzji w sprawie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

Art. 11. 1. Przetwórcą wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1, oprócz dokumentów określonych w przepisach Unii Europejskiej sporządza:

- 1) protokół ze zbioru słomy lnianej lub konopnej, zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy,
 - b) numer i datę jego sporządzenia,
 - c) datę zbioru słomy lnianej lub konopnej,
 - d) numery działek ewidencyjnych, z których zebrano słomę lnianą lub konopną,
 - e) określenie masy słomy lnianej lub konopnej zebranej z poszczególnych działek gruntu — w tonach,
 - f) datę i podpis osoby sporządzającej protokół;
- 2) protokół z przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno, pochodzącej od każdego dostawcy, zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy,

- b) numer i datę jego sporządzenia oraz numery działek ewidencyjnych, z których została zebrana słoma lniana lub konopna użyta do przetworzenia na włókno,
- c) datę rozpoczęcia i zakończenia przetwarzania słomy lnianej lub konopnej, z podziałem na poszczególne dni,
- d) określenie masy słomy lnianej lub konopnej użytej do przetwarzania na włókno — w tonach, z podaniem numeru protokołu ze zbioru słomy lnianej lub konopnej i dnia, w którym dokonano jej zbioru, albo numeru i daty wystawienia dokumentu zakupu słomy lnianej lub konopnej,
- e) określenie numeru partii wyprodukowanego włókna lnianego lub konopnego z podziałem na jego rodzaje,
- f) określenie masy otrzymanego włókna lnianego lub konopnego — w tonach,
- g) datę i podpis osoby sporządzającej protokół.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy przetwórcy, który nie jest jednocześnie producentem lnu lub konopi włóknistych.

3. Osoba traktowana jako przetwórcza sporządza, oprócz dokumentów określonych w przepisach Unii Europejskiej, protokół, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Osoba poddająca czyszczeniu krótkie włókno lniane sporządza, oprócz dokumentów wymienionych w przepisach Unii Europejskiej, protokół z czyszczenia krótkiego włókna lnianego, zawierający w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres poddającego czyszczeniu krótkie włókno lniane;
- 2) numer i datę jego sporządzenia;
- 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres uznanego przetwórcy;
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia czyszczenia krótkiego włókna lnianego, z podziałem na poszczególne dni;
- 5) określenie masy nieoczyszczonego i oczyszczonego krótkiego włókna lnianego — w tonach;
- 6) datę i podpis osoby sporządzającej protokół.

5. W przypadku przetwarzania słomy lnianej lub konopnej przez uznanego przetwórcę na podstawie umowy z osobą traktowaną jako przetwórcza, uznany przetwórcza przekazuje jej kopię protokołu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

6. Osoba poddająca czyszczeniu krótkie włókno lniane przekazuje uznanemu przetwórcy kopię protokołu, o którym mowa w ust. 4.

Art. 12. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

1) określi:

- a) obszary wchodzące w skład poszczególnych centrów interwencyjnych, mając na względzie obszary towarowej produkcji zbóż oraz możliwości ich składowania.
- b) corocznie współczynnik średniej wydajności długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopi z 1 ha upraw lnu i konopi włóknistych, mając na względzie wielkość krajowego limitu produkcji tych włókien oraz wielkość powierzchni upraw lnu lub konopi włóknistych objętych dopłatami do przetwarzania,
- c) metodę oznaczania procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, mając na względzie jednaki sposób określania procentowej zawartości zanieczyszczeń,
- d) minimalną powierzchnię działki rolnej, która może być objęta wnioskiem o przyznanie dopłaty do uprawy, mając na uwadze średnią powierzchnię działek rolnych na obszarze kraju,
- e) minimalną ilość wysiewu konopi uprawianych na włókno na 1 ha, biorąc pod uwagę zalecane normy wysiewu dla odmian wpisanych do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych,
- f) przypadki, w których powierzchnia działek objętych dopłatami do odłogowania może być mniejsza niż 0,3 ha, a szerokość działek mniejsza niż 20 m, mając na uwadze średnią powierzchnię działek rolnych na obszarze kraju,
- g) wskaźnik procentowy gruntów przeznaczonych do dobrowolnego odłogowania oraz okres odłogowania, mając na uwadze właściwe wykorzystanie gruntów rolnych,
- h) corocznie współczynnik przekroczenia powierzchni bazowej, mając na uwadze prawidłowe wyliczenie dopłat do upraw,
- i) termin, do którego mogą być zmienione wnioski o dopłatę do odłogowania w odniesieniu do gruntów, na których są uprawiane rośliny na cele nieżywnościowe, mając na celu zapewnienie należytej realizacji dopłat,
- j) średni plon w podziale na województwa dla rzepaku i rzepiku, słonecznika oraz żyta, pszenicy, jęczmienia i kukurydzy, które mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych z przeznaczeniem na cele nieżywnościowe, biorąc pod uwagę warunki klimatyczne i glebowe,
- k) metody skażania roślin, które mogą być wykorzystane na cele, o których mowa w art. 8 ust. 3, mając na względzie zapobieżenie wykorzystaniu tych roślin na cele konsumpcyjne,

- l) zakres oraz okres przechowywania informacji dotyczącej skupionych i przetworzonych surowców przez pierwszych przetwórców i podmioty skupujące surowce produkowane na gruntach odłogowanych na cele nieżywnościowe, a także termin przekazywania tych informacji do Agencji Restrukturyzacji, mając na względzie potrzeby w zakresie kontroli, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3,
- m) wymagania dotyczące obiektów i ich wyposażenia, służących do skupu surowca tytoniowego, mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu skupu surowca,
- n) termin złożenia wniosku o wypłacenie zaliczki, okresy dostaw surowca tytoniowego oraz minimalne ilości tego surowca, na które będzie wystawiane zaświadczenie kontroli jakości, mając na względzie prawidłowość funkcjonowania systemu wypłaty zaliczek;
- 2) może określić:
- a) obszary uprawy roślin, do których przysługują dopłaty, o których mowa w art. 5 ust. 1, mając na względzie podział terytorialny kraju, średnie uzyskiwane plony oraz tradycyjnie wyodrębnione rejonu upraw,
- b) średni plon roślin przyjmowany do wyliczenia wysokości dopłat, o których mowa w art. 5 ust. 1, na obszarach, o których mowa w lit. a, mając na względzie tradycyjnie uzyskiwane plony w danym rejonie oraz średni plon referencyjny,
- c) termin siewu roślin, dla których przysługują dopłaty do upraw, oraz składania wniosków o dopłaty do upraw, mając na uwadze warunki agrometeorologiczne w danym roku,
- d) odmiany rzepaku i rzepiku inne niż dwuzerowe, w odniesieniu do których przysługują dopłaty do uprawy, mając na względzie umożliwienie wykorzystania rzepaku i rzepiku na cele techniczne,
- e) dopłaty do upraw, które mogą być stosowane w odniesieniu do powierzchni obsianych dwuzerowymi materiałami hodowlanymi i kwalifikowanymi rzepaku i rzepiku, przed wpisaniem ich do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych, mając na względzie zapewnienie materiału siewnego o odpowiedniej jakości,
- f) wskaźnik procentowy powierzchni gruntów, na których mogą być uprawiane rośliny oleiste, w odniesieniu do których przysługują dopłaty do uprawy, mając na uwadze utrzymanie powierzchni uprawy roślin oleistych na poziomie nieprzekraczającym krajowej referencyjnej powierzchni uprawy roślin oleistych,
- g) udział zmiennej części dopłaty do tytoniu w całości kwoty dopłaty, mając na względzie poprawę jakości surowca tytoniowego.

Art. 13. 1. Agencja i Agencja Restrukturyzacji pozy-skują, gromadzą i opracowują dane oraz na ich podstawie sporządzają informacje określone w przepisach Unii Europejskiej w zakresie rynków rolnych, których dotyczy ustawa, i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej.

Art. 14. W ustawie z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1085) po art. 4b dodaje się art. 4c w brzmieniu:

„Art. 4c. 1. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu zbóż:

1) o odpowiedniej jakości, a w szczególności cechującego się zdrowym ziarnem, o typowej dla danego gatunku barwie, wolnym od obcych zapachów oraz od organizmów szkodliwych na każdym etapie ich rozwoju,

2) o radioaktywności nieprzekraczającej dopuszczalnego poziomu określonego w odrębnych przepisach.

2. Badanie poziomu radioaktywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dana partia zboża może być napromieniowana.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać zboża objęte zakupami interwencyjnymi Agencji oraz metody oceny jakości zbóż, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”.

Art. 15. Oświadczenia, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 5 lit. a i b, staną się przedmiotem kontroli, o której mowa w art. 10 ust. 5, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

1) art. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.;

2) art. 10 ust. 2—6 i art. 15, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

WYKAZ PRZEPISÓW UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ORGANIZACJI NIEKTÓRYCH RYNKÓW ROLNYCH

- 1) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, w szczególności:
- a) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż, zmienione przez:
- rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie niezbędnych uzgodnień dostosowawczych i przejściowych w sektorze rolnym w celu realizacji umowy zawartej podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1253/1999 z dnia 17 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2731/75 ustalające standardowe cechy jakościowe takich wspólnotowych zbóż, jak pszenica, żyto, jęczmień, kukurydza i pszenica durum,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 1510/2000 z dnia 12 lipca 2000 r. zmieniające załącznik B do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1666/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż,
- b) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2131/93 z dnia 28 lipca 1993 r. wyznaczające procedury i warunki wystawiania na sprzedaż zbóż posiadanych przez instytucje interwencyjne,
- c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2273/93 z dnia 28 lipca 1993 r. ustalające centra interwencyjne dla zbóż,
- d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2148/96 z dnia 8 listopada 1996 r. określające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych,
- e) rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiające procedury przyjęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalające metody oznaczania jakości zbóż.
- 2) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla producentów zbóż, roślin oleistych, w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysoko-białkowych, roślin strączkowych, lnu i konopi uprawianych na włókno, w szczególności:
- a) rozporządzenie Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, zmienione przez:
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2704/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1672/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, włączając do niego len i konopie uprawiane na włókno,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1038/2001 z dnia 22 maja 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1251/1999 ustanawiające system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
- b) rozporządzenie Komisji nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999 r. ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, zmienione przez:
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 2860/2000 z dnia 27 grudnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 556/2001 z dnia 21 marca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych w odniesieniu do obszarów odłogowanych oraz spis odmian lnu i konopi, do których uprawy ma zastosowanie ten system,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 1157/2001 z dnia 13 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 3887/92 ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/2002 z dnia 21 lutego 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Ra-

- dy (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
- c) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2461/1999 z dnia 19 listopada 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 w odniesieniu do wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców roślinnych,
- zmienione przez:
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 827/2000 z dnia 25 kwietnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 2555/2000 z dnia 20 listopada 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 587/2001 z dnia 26 marca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 345/2002 z dnia 25 lutego 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
- d) rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli dotyczący niektórych systemów pomocy wspólnotowych,
- e) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty, ustanowionego na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 3508/92,
- f) rozporządzenie Rady (WE) nr 1577/96 z dnia 30 lipca 1996 r. wprowadzające specjalne środki w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych,
- zmienione przez:
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1826/97 z dnia 22 września 1997 r. dostosowujące kody nomenklatury scalonej niektórych produktów, wymienionych w art. 1 rozporządzenia Rady nr 1577/96 wprowadzającego specjalne środki w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 811/2000 z dnia 17 kwietnia 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady nr 1577/96 wprowadzające specjalne środki w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych,
- g) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1644/96 z dnia 30 lipca 1996 r. ustalające szczegółowe zasady przyznawania pomocy do nasion niektórych roślin strączkowych.
- 3) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno oraz osób traktowanych jako przetwórcy,
- w szczególności:
- a) rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno,
 - b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno,
- zmienione przez:
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 1093/2001 z dnia 1 czerwca 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 245/2001 w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 52/2002 z dnia 11 stycznia 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 245/2001 w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno.
- 4) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla producentów chmielu,
- w szczególności:
- a) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
- zmienione przez:
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 r. zmieniające rozporządzenie

- Rady (EWG) nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1554/97 z dnia 22 lipca 1997 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAGGF) zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 191/2000 z dnia 24 stycznia 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1514/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
- b) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1037/72 z dnia 18 maja 1972 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania i finansowania dotacji dla producentów chmielu,
- c) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1517/77 z dnia 6 lipca 1977 r. ustalające listę różnych grup odmian chmielu uprawianego we Wspólnocie, zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1159/98 z dnia 3 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1517/77 z dnia 6 lipca 1977 r. ustalające listę różnych grup odmian chmielu uprawianego we Wspólnocie,
- d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 609/1999 z dnia 19 marca 1999 r. w sprawie zasad przyznawania dotacji dla producentów chmielu,
- e) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty, ustanowionego na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92.
- 5) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla producentów surowca tytoniowego, w szczególności:
- a) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego, zmienione przez:
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1636/98 z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 660/1999 z dnia 22 marca 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 i ustalające premie i gwarantowane progi dla liści tytoniu z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla lat zbiorów 1999, 2000 i 2001,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 546/2002 z dnia 25 marca 2002 r. ustalające premie i gwarantowane progi dla liści tytoniu z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla lat zbiorów 2002, 2003 i 2004 oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92,
- b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w sprawie programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego, zmienione przez:
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 2162/1999 z dnia 12 października 1999 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 dotyczące sektora surowca tytoniowego i ustalające przejściowe warunki stosowania dotacji specjalnej i dotyczące relacji między zmienną częścią dotacji a dotacją dla grupy VII (Katerini) we Włoszech dla lat zbiorów 1999, 2000 i 2001,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 2637/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 531/2000 z dnia 10 marca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2000 z dnia 15 czerwca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego w odniesieniu do końcowej daty wykorzystania dotacji specjalnej, zwrotu niewykorzystanej dotacji i szczegółowych zasad wypłaty zaliczki na poczet dotacji specjalnej,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 385/2001 z dnia 28 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego w odniesieniu do dozwolonej wilgotności przy dostawie niektórych odmian tytoniu i w odniesieniu do uznanych rejonów produkcji,
- c) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty, ustanow-

- wionego na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92,
- d) rozporządzenie Komisji (WE) nr 2636/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu od zbiorów w 2000 r. i w latach następnych oraz odwołujące rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1771/93, zmienione przez:
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 1639/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. zmieniające aneks I do rozporządzenia (WE) nr 2636/1999 w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu od zbiorów w 2000 r.,
 - rozporządzenie Komisji (WE) nr 384/2001 z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2636/1999 w odniesieniu do przekazywania informacji o średniej cenie dla każdej grupy odmian tytoniu.
- 6) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące obsługi Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, w szczególności:
- a) rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego, zmienione przez rozporządzenie Rady (WE) nr 546/2002 z dnia 25 marca 2002 r. ustalające premie i gwarantowane progi dla liści tytoniu z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla zbiorów 2002, 2003 i 2004 oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92,
 - b) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1648/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. określające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego oraz uchylające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2427/93.

2060

USTAWA

z dnia 20 grudnia 2002 r.

o zmianie ustawy o pracy na morskich statkach handlowych oraz o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717 oraz z 2000 r. Nr 109, poz. 1156) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Książeczkę żeglarską wystawia się na wniosek:

- 1) marynarza lub rybaka,
- 2) osoby posiadającej udokumentowane ukończenie szkolenia dotyczące bezpieczeństwa stopnia podstawowego w zakresie określonym w Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wykształcenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201 i 202 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 286),
- 3) innej osoby, jeżeli pozostaje ona z armatorem w stosunku pracy na statku,
- 4) ucznia szkoły morskiej, w celu odbycia praktyki pływania określonej programem nauczania szkoły.

2. Za wystawienie książeczki żeglarskiej pobiera się opłatę.

3. Wysokość opłaty za wystawienie książeczki żeglarskiej nie może przekroczyć 15 euro, a za wydanie duplikatu książeczki żeglarskiej 30 euro.”;

2) w art. 12 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „marynarza lub rybaka” dodaje się wyrazy „oraz osoby, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2”;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i ministrem właściwym do spraw zagranicznych, kierując się postanowieniami umów i przepisów międzynarodowych w zakresie dokumentów tożsamości marynarzy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór książeczki żeglarskiej,
- 2) tryb wystawiania, wymiany i unieważniania książeczki żeglarskiej oraz rodzaj dokonywanych w niej adnotacji urzędowych i wpisów, a także sposób i tryb ich dokonywania,